

Na odsięcz

80. ROCZNICA
POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

powstańczej Warszawie

WYSTAWA
ODDZIAŁU IPN
W WARSZAWIE
PRZYGOTOWANA
Z OKAZJI
80. ROCZNICY
POWSTANIA
WARSZAWSKIEGO

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Warszawie

Marian Bródka-Kęsicki

URODZIŁ SIĘ 25 MARCA 1911 R. w Będlewie pod Poznaniem. W 1933 r. ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty w Komorowie, a w 1937 r. jako porucznik został mianowany dowódcą kompanii w 70 Pułku Piechoty. Przed wybuchem wojny przeszedł także półroczny kurs przy Oddziale II Sztabu Głównego dla oficerów wywiadowczych wielkich jednostek w polu. Od marca do sierpnia 1939 r. pełnił obowiązki oficera wywiadowczego 17 Dywizji Piechoty i w jej szeregach walczył w wojnie obronnej we wrześniu 1939 r. Następnie zaangażował się w działalność konspiracyjną, m.in. tworząc Referat II (wywiadowczy) w sztabie VII Obwodu Okręgu Warszawskiego Związku Walki Czynnej. Używał pseudonimów „Leon” i „Grzegorz”. We wrześniu 1942 r. został komendantem V Rejonu „Gątyń” (Piaseczno) VII Obwodu „Obroża” Okręgu Warszawskiego Armii Krajowej. Pozostał na tym stanowisku do lipca 1944 r.

2 SIERPNIĄ 1944 R. stanął ponownie na czele Rejonu V „Gątyń” (Piaseczno). Przeszedł szlak bojowy na trasie Piaseczno – lasy chojnowskie – Las Kabacki – Wilanów. 5 sierpnia, po zgromadzeniu żołnierzy V Rejonu w na terenie lasów chojnowskich, przeprowadził reorganizację oddziałów i stanął na czele batalionu „Krawiec”. 15 sierpnia batalion wszedł w skład grupy bojowej, która w nocy z 18 na 19 sierpnia podjęła próbę przebicia się na Mokotów przez Wilanów. Do celu dotarło ok. 200 żołnierzy „Krawca”. Pozostali, zebrani przez „Grzegorza” powrócili na teren V Rejonu.

KIEDY 23 SIERPNIĄ Niemcy rozpoczęli pacyfikację Lasu Kabackiego, a następnie lasów chojnowskich, ukrywające się w tych okolicach jednostki AK przystąpiły do działalności konspiracyjnej. W kolejnych tygodniach „Grzegorz” organizował pomoc dla uchodźców z Warszawy, przyczyniając się m.in. do utworzenia w Pyrach szpitala polowego.

PO UPADKU POWSTANIA pozostał w konspiracji, a po wojnie osiadł na krótko na ziemiach zachodnich, po czym zamieszkał najpierw w Nysie (gdzie pracował jako nauczyciel), a później w Opolu (był zatrudniony w m.in. w Miejskim Zjednoczeniu Budowlanym). W 1947 r. ujawnił swą AK-owską przeszłość. Od lat czterdziestych do początku siedemdziesiątych był rozpracowywany przez UB i SB. Nie przejawiał aktywności politycznej, ale utrzymywał kontakty ze środowiskiem polskiego podziemia niepodległościowego.

Zmarł w 1998 r.